

Potresno svjedočenje djevojke koju je Abdija Osmanović držao u ropstvu Zlostavljao me je ako mu ne bih dovoljno isprosila

Svjedočenjem oštećene A.S., na Sudu BiH je nastavljeno suđenje Abdiji Osmanoviću iz Živnica, koji je optužen da je ženu s blagom mentalnom retardacijom držao u seksualnom i radničkom ropstvu, te je mučio, zlostavljao i ponižavao.

Oštećena je ispričala kako je, prije nego što je upoznala Osmanovića, desetak godina bila u domu u Mostaru, odakle je sa još nekoliko osoba pobjegla u Sarajevo.

Priprema prosjaka

Prema njenim riječima, ona je u Sarajevu u grupi stajala ispred Vječne vatre, kada im je prišla Remzija, supruga Abdijinog brata Seizahije, te ih upitala odakle su i šta rade tu.

- Na kraju sam otišla kod Remzije, gdje je bio i Seizahija i njihovo dvoje djece - kazala je A. S.. Odgovarajući na pitanja tužioca Saše Sarajlića, oštećena je ispričala kako je prosila za Remziju i Seizahiju zajedno

sa njihovom djecom u Titovoj ulici u Sarajevu.

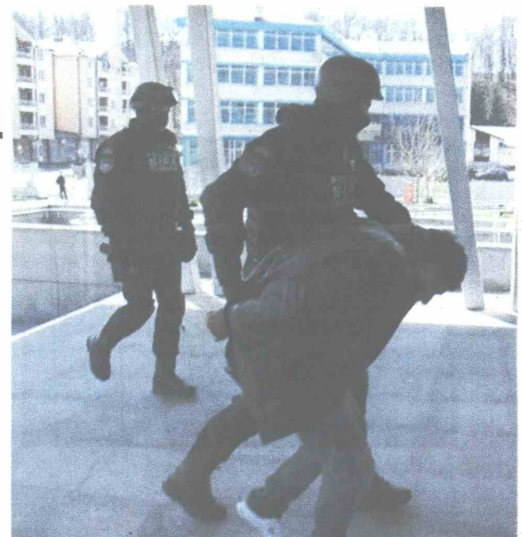
-Pripremali bi nas za prosjačenje tako što bi nam dali invalidska kolica. Umotavali su nas u zavoje koje su posipali crvenom bojom - prisjetila se A.S., te dodala da je kod Remzije bila oko godinu. Prvi put se s Abdijom susrela u Živnicama, a tada je Seizahija rekao „zarađivat će i raditi za tebe, ona dobro prosi“, nakon čega je Abdija smjestio u gepek. Abdija ju je tjerao da, između ostalog, prosi i ispred tržnog centra Bingo u Živnicama. Kazala je kako je dnevno zarađivala oko 100 maraka, koje je davala Abdiji, a on bi sa tim parama išao u kasino.

Ona je kazala kako je jednom uspjela sakriti nešto para od Abdije, ali je otkrio i za kaznu joj je htio odsjeći dojk

Tužilac je od oštećene tražio da ispriča o fizičkom zlostavljanju, na šta je ona kazala kako je udario satarom u glavu, šakama, nogama i kablom po cijelom tijelu, između ostalog, i nokte joj je čupao pincetom. U Živnicama je, kako je ispričala, čučala uz bodljikavu ogradu, gdje ju je Abdija tukao. Dva mjeseca kanije su se preselili u Bihać, jer „tamo bolje ide prosjačenje“, te je prosila ispred starog Binga, na graničnom prijelazu Izačić, te ispred tržnog centra Robot.

“Potvrda” za operaciju

-Imala sam „potvrdu“ za pomoć i flaster na oku. Potvrda je bila u plastičnom omotu, a na njoj je bila moja slika i tekst u kojem je pisalo da skupljam pare za operaciju - kazala je oštećena. Ona je ispričala kako je na granični prijelaz vozio Abdija, te da je uz sebe imala mobitel na koji bi je on zvao, ali ona nikog nije smjela da zove. Na putu prema

Optuženi prilikom njegovog privođenja u SIPA-u

Izačiću, prisjeća se A.S., Abdija je tukao, a znao je uzeti i za kosu, te glavom lupati o zid, jer nije zarađivala dovoljno para. U kući u kojoj su živjeli u Bihaću, spavala je u niši na pločicama, Abdija ju je tjerao da jede so ili da kleči na riži. Oštećena je ispričala kako je jedne prilike pokušala pobjeći od Abdije u Sarajevo, ali ju je nakon dan pronašao i više nije

smjela bježati. Ona je kazala kako je jednom uspjela sakriti nešto para od Abdije, ali je otkrio i za kaznu joj je htio odsjeći dojk

Na pitanje Nijaza Đulimana, advokata optuženog, da li je Abdija sa porodicom išao u Njemačku, oštećena je odgovorila potvrdno, ali se nije mogla sjetiti zašto tada nije pobjegla.

B. P.